

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Pesti Album

Az Újság
1919. 1. 9.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Pesti album.

Az utczámban, a mely nagyon forgalmas, nagyon lármás és nagyon kevésé előkelő, hetek óta szinte mindennap találkoztam egy generálissal. A generális öreg ur és távolról se olyan fess, mint valamikor a hadnagyok vagy pláne a főhadnagyok voltak. Inkább totyakos egy kiesít és elnehezedett, mint valamikor a katonaeorvosok voltak. Nem értek nagyon a generálissághoz, tehát azt se tudom, melyik fő- vagy alosztályába tartozott a tábornoki karnak. De tényérnyi széles piros stráf volt a nadrágján, tehát generálisnak muszájt lenni az öreg urnak, a ki oly szorgalmasan sétálgatott az én utczámban, a nagyon forgalmas és egy cseppet se előkelő vonalon, a hol az uniformisok csak őrmestertől lefelé nyüzsögnek. De ezek aztán nyüzsögnek. Azon kívül, hogy generális, kevés feltűnő volt az öreg uron. Még leginkább csak az, hogy a szeme, a mely alatt félig telt könyzacskók lötyögtek, folyton fürkészve járt, mintha keresné valakit a hömpölygő tömegben. Az első időkben az arca szinte kipirult a keresés izgalmában, de később már nem volt olyan szorgalmas. Csak úgy lekezelten és reménytelenül nézelődött. Vasárnap délután aztán történt valami. Éppen egy megállóhelynél csoszog el az öreg generális, mikor sok más pasas között leszáll a villamosból egy rozsdás, hervadt, batyus baka és a mint meglátja a generálist, szépen, fészesen szalutál neki. Erre a generális is megáll, nagy, zacskósajju szeme rámered a bakára és még szebben, még fészesebben visszaszalutál neki. Igen jól megnézi a harczost, azután hirtelen megfordul és nagyszerűen rugalmas léptekkel, biz' Isten, szinte tánczosan lejt hazafelé. Azóta nem láttam többé az öreg generálist. Nyilván megtalálta a mit keresett, hazament és nem jön ki többé az utcára. Tán meg is halt, a mely esetben Isten nyugosztalja.

Osztályozás

Tárgy

308

Hely

Idő

"1919"

Személy

Helyszám